

Karoline Świeżyński
graphic designer
www.looklooklook.org
karolinski@xs4all.nl
+31 (0) 6 225 60 218

STUDIO

Groenhoedenvveem 26a, 1019 BL Amsterdam, NL

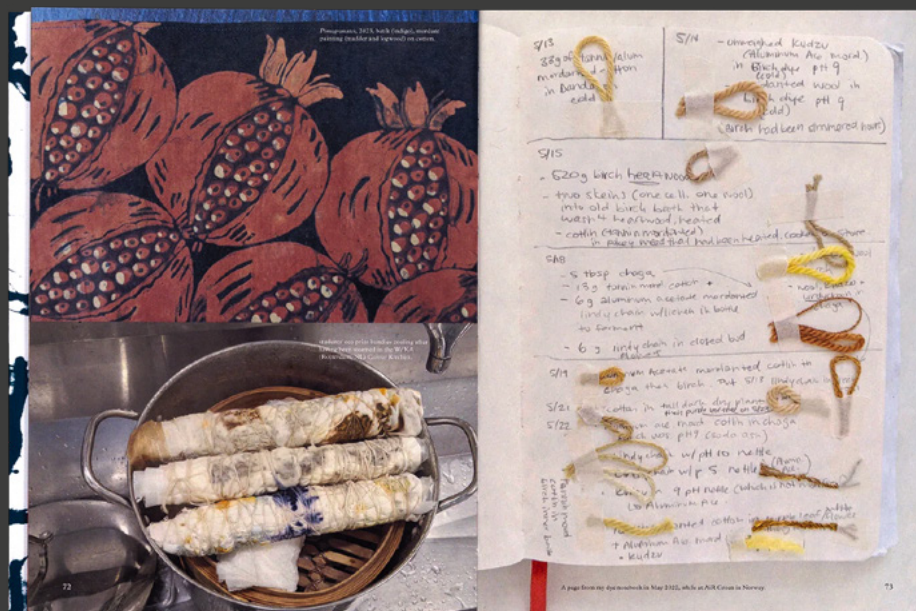
BIO

Karoline Świeżyński (she/her, 1982, DE) is a graphic designer based in Amsterdam, whose work has experimented with text, countercultural aesthetics, and fiction in design. She joins ventures with artists and culturally involved initiatives, working with (non-) academic writers, photographers, and performers. Her paper-based and digital publications are sensitive to site-responsive context, uncovering (non-)formal links. Świeżyński graduated in 2011 from the Gerrit Rietveld Academy. In 2018–19 she participated in the post-graduate program at the Jan van Eyck Academy. Currently, she is studying at the University of Amsterdam, Faculty of Humanities, Media Studies, pre-master Archival and Information Studies.

2023 *Cut From a Bigger Cloth*
by Addoley Dzegede

publication monography book, binding swiss,
size 20x27, pages 152, edition 150, publisher
Limestone Books, Maastricht {link},
ISBN 978-90-833616-1-1

editorial i.c.w. Addoley Dzegede, printing dry toner (Piet Zwart Instituut, Rotterdam), silk
screen (AGALAB, Amsterdam), HP Indigo (Printinghouse DDMC, Raalte), offset
(Drukkerij Kaboem, Amsterdam), riso (Terry Bleu, Amsterdam), digital newspaper
(repro.nl, The Hague) binding Agia Lith, Amsterdam

THE
OBJECT
CATCHES WATER
FROM THE
SKY

THE OBJECT
NEVER DIES

The object
becomes
one with
the cools.

X
LOCA
TION

EXTASIS HUMIDITY
ALONG THE OBJECT

ENDIEU

THEY
POP
THEY
DIE

1968. The AIR-1968-9
Once the natural climate is established,
the object of the body is forgotten.
They are covered by 25 degrees Celsius and
25-27% humidity.

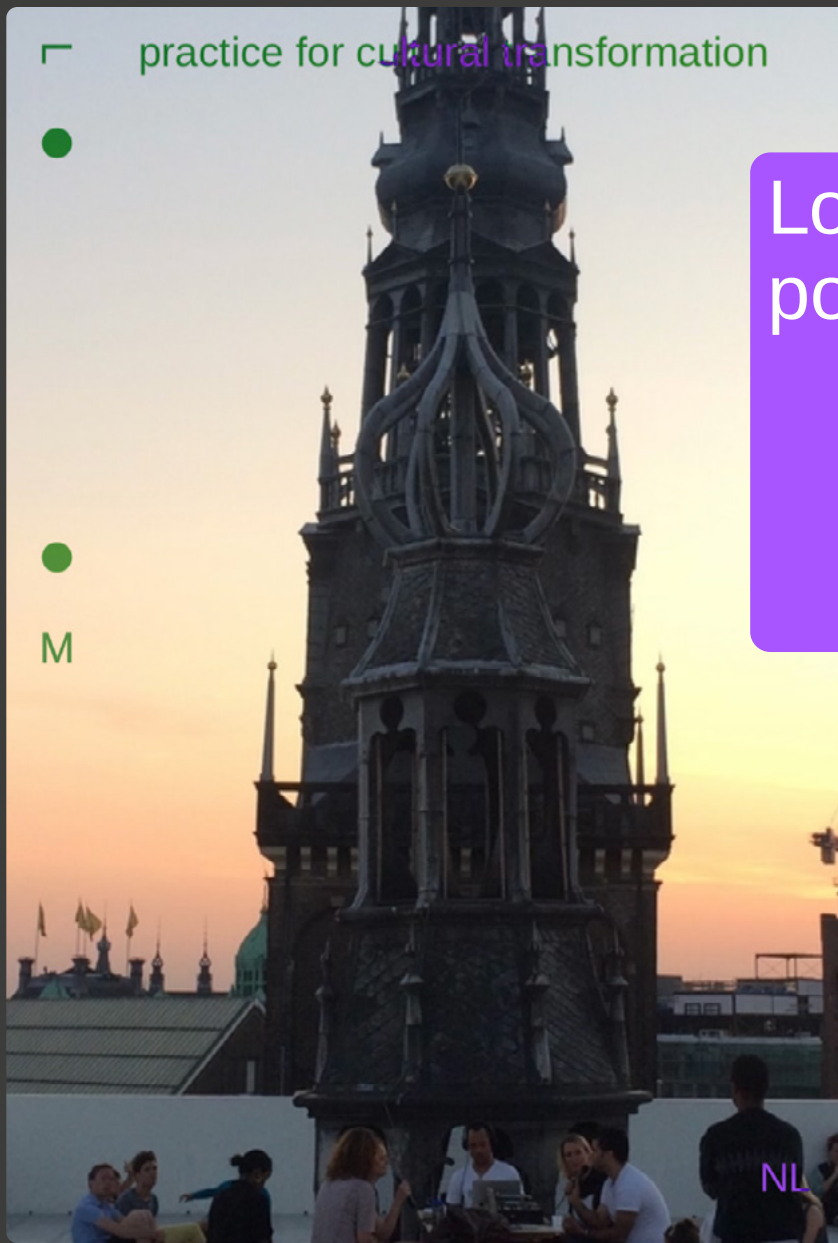
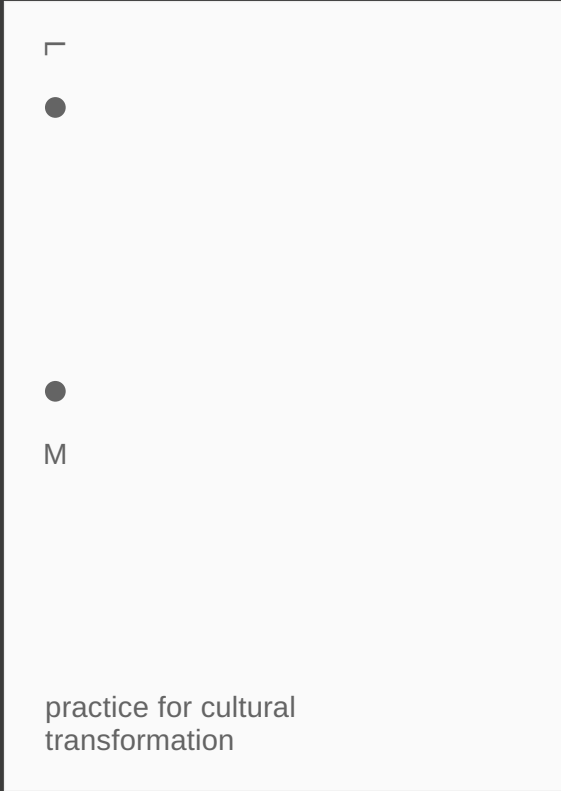

1968-1968-9
The object is the object,
but the object is not the object?

artist Aram Lee, archive Tropenmuseum Amsterdam, riso masters Rijksakademie,
curator Wende Wallert, exhibition Creating the Commons, location VU ART SCIENCE gallery,
Amsterdam, NL

ARIMO REGULAR
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
1234567890
.,/=-_+<>?"'~|{}[]!@#\$\$%^&*()

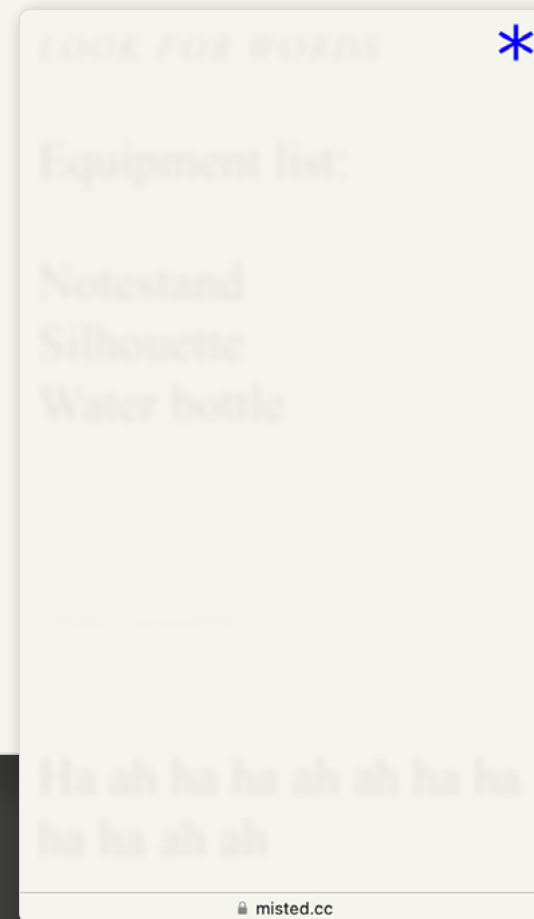
logo, physical & digital stationary,
identity manual, website
loom.ooo

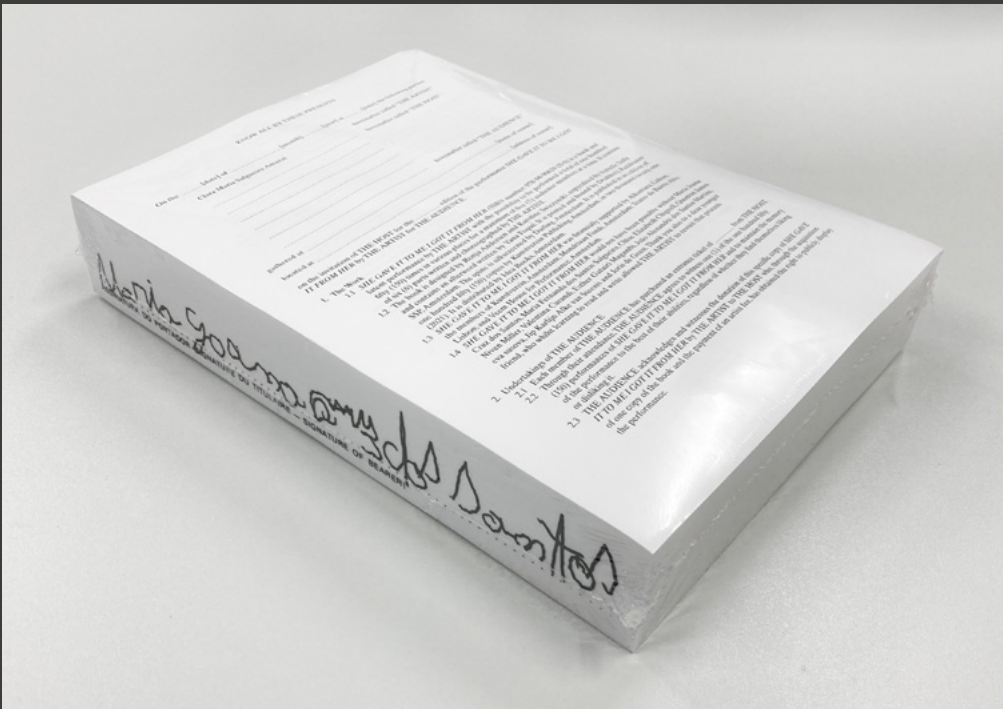
group Katja Truijen, Mark Minkjan, Michiel van Iersel, Radna Rumping, René Boer

the year 2020. I selected the ones that indicate in broad sense a sound thus can be mistaken for musical notes.

misted.cc

misted.cc is an online publishing platform: A book of sorts. Every new moon, an artist, writer, graphic designer or curator, who uses writing in their artistic practice, contributes a text. Throughout the month the contribution vanishes in direct relation to the number of visitors (approximately 852 readers) leaving, eventually, an empty website until the next contribution is published.

She gave it to me I got it from her is more than the sum of its pages. Of course, it can be read according to convention, from front to back, left to right, page one to page two, and so on. Most probably, in this case, the text will appear to be nonsensical. This stratagem is employed to underline the notion that the conventional isn't necessarily right, while also emulating the frustration experienced by someone who is excluded from cracking the code of language. Alternatively, you can read the publication according to its score, which will reveal the path hidden in its pages. Better yet! You can let the author take you by the hand and lead you along this route with manual dexterity, ultimately ripping the structures it's bound together by apart.

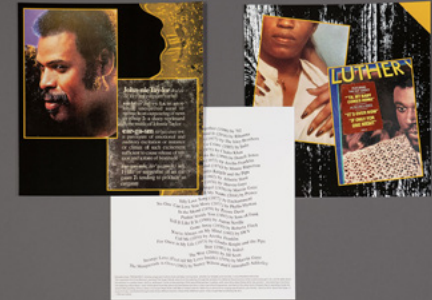
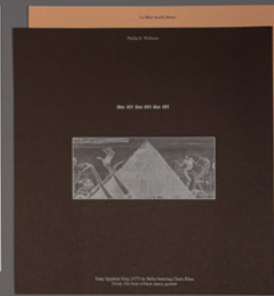
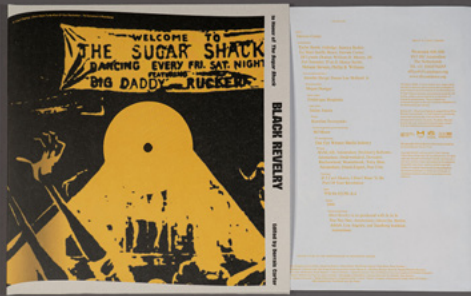
Premier: November 2021, PT

Video: [link](#)

2021 book *She gave it to me I got it from her*
by Clara Amaral

publication performance book, binding self-
cover, cold glue, size A4, pages 864, edition
150, publisher Kunstverein Amsterdam
{link}, ISBN 978-94-9062925-0

editorial i.c.w. Clara Amaral, graphic design i.c.w. Ronja Anderson, printing & binding dry toner,
Raddraaier (NL), spine print silkscreened, Darling Service (NL), partners Alkantara (PT)

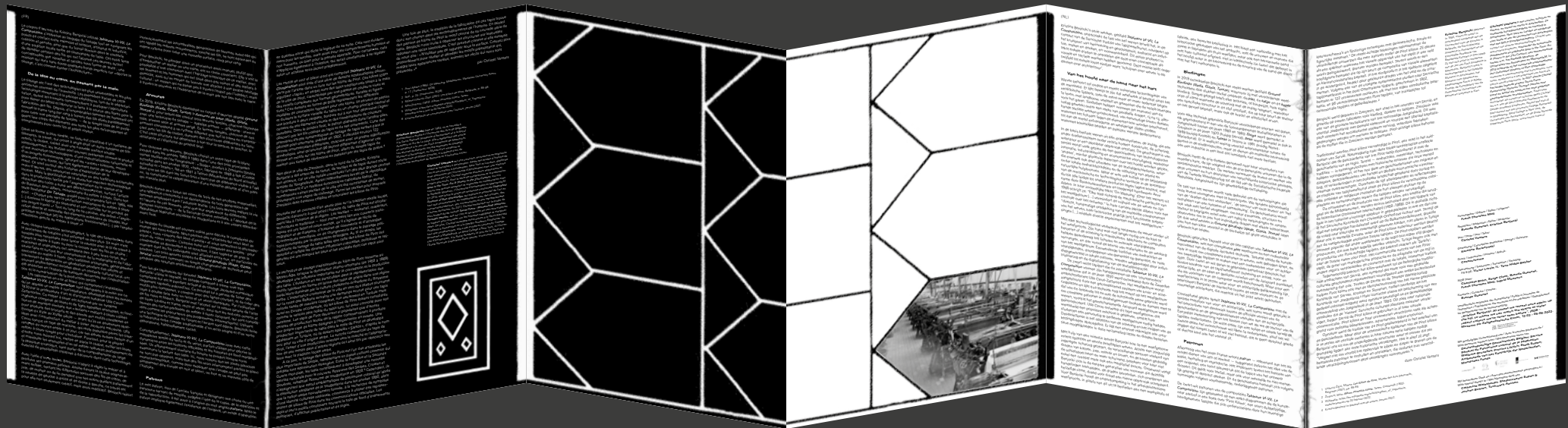
An experiment in book making, which takes up the form of the LP record as a starting point for re-configuring the haptics of the printed book. Presented as a collection of unbound pages inside a gatefold record sleeve, the publication includes a pressed record, as well as written, visual and sonic contributions from scholars,

poets, artists, choreographers and DJs. Through the logic of the detail, each contributor imaginatively (re) produces Ernie Barnes's iconic painting *The Sugar Shack* as an archive of personal histories and a universe of intergenerational connections.

book *Black Revelry – In Honor of The Sugar Shack*, edited by Derris Cater, contribution Taylor Renée Aldridge, Samiya Bashir, Dr. La Marr Jurelle Bruce, DJ Lynnée Denise, Dr. William Mosley III, Dr. Zoë Samudzi, S*an D. Henry-Smith, Melanie Stevens, and Phillip B. Williams

publication concept LP, binding folding, staple size 12", 11,5", 8", A4, pages various printed matter, edition 1000, publisher If I Can't Dance {link}, ISBN 987-94-9213918-4

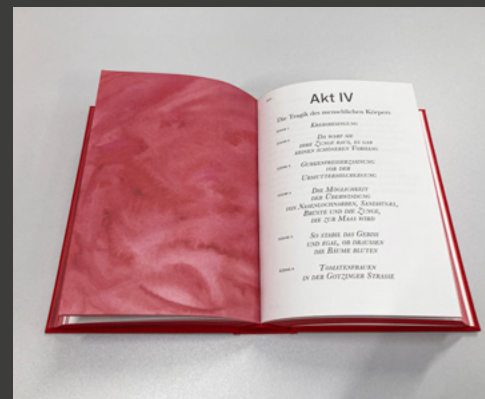
assigned If I Can't Dance, curator, co-editor Megan Hoetger, printing litho at AGALAB (NL), offset at Drukkerij Kaboem (NL), offset at Drukerwerkdeal (NL), offset Reclameland (NL), risography at Terry Bleu (NL), silkscreened at Druck-Expert (DE), offset at Topac (DE)

pamphlet *AT SUNSET WE RETREAT ONCE AGAIN, UP THE HILL, TO WHERE WE CAN WATCH THE SKEINS OF WATER REFLECT COLOURS WE'VE NEVER SEEN BEFORE*
2022

publication |eporello, size A4, pages 16, edition
800, publisher IKOB – Museum für Zeitgenössische Kunst, Eupen

printing & binding + lithography cassochrome (BE), artlibro Trudy Dorrepaal, curator Brenda Guesnet,
framework documenta fifteen, location IKOB – Museum für Zeitgenössische Kunst, BE

publication book, binding hard-cover,
 embossed, size A5, pages 520, edition 550,
 special edition 50 (red colored egdes), publisher
 Hammann von Mier Verlag {link}, ISBN
 978-39-4725932-5

printing & binding offset, Printon AS (EE), lithography Margit Toovere (EE)

2020 *Die Tragik des menschlichen Körpers*
 by Sophie Schmidt

M A R W A N

CURRENTLY ON SHOW

ABOUT

MAILINGLIST

SHOWS ARCHIVE

Marwan Jason Hendrik Hansma 12.11
 Untitled (drafts), 2022 30.12

Marwan Ye (...) manifold Reinier 6.11-6.12 opening Saturday 6-11 5-8 pm
 Mancken How does a body hold its shape? In Ye (...) manifold, Reinier Vrancken presents a new series of works that are entangled in corporeality and literature. Through his transformation, fragments are (re)constituted into intact forms that are estranged from their original appearance.

Marwan This hole is a Yashaswini half-cream of a dune Rachunandan 26.6-25.7 opening Sat. 26.6 5-8 pm
 With Iskender Akroguzov, Tim Mathijssen, Sitwat Mukdama, Saah Moxit and Moll Scheven

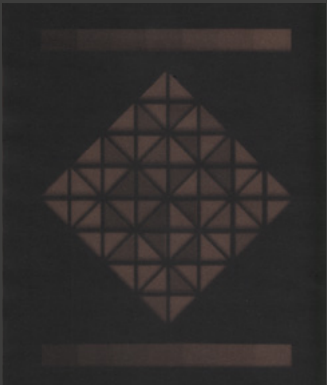
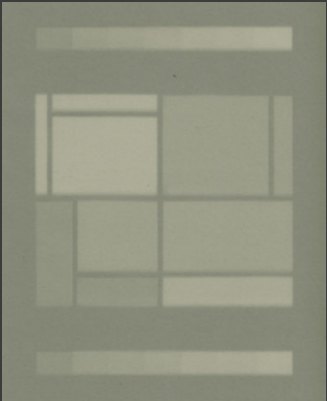
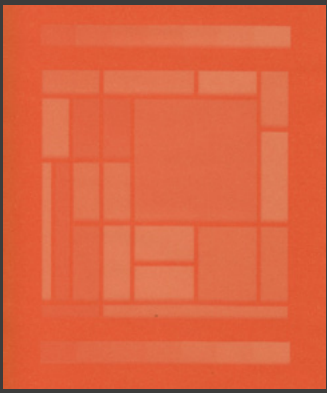
Marwan Puissance-de-ne-pas Erika Roux & Victor Sant 16.9.2020

Marwan Evita Vasiljeva Your mind is a house and you live in the kitchen 2.11-1.12

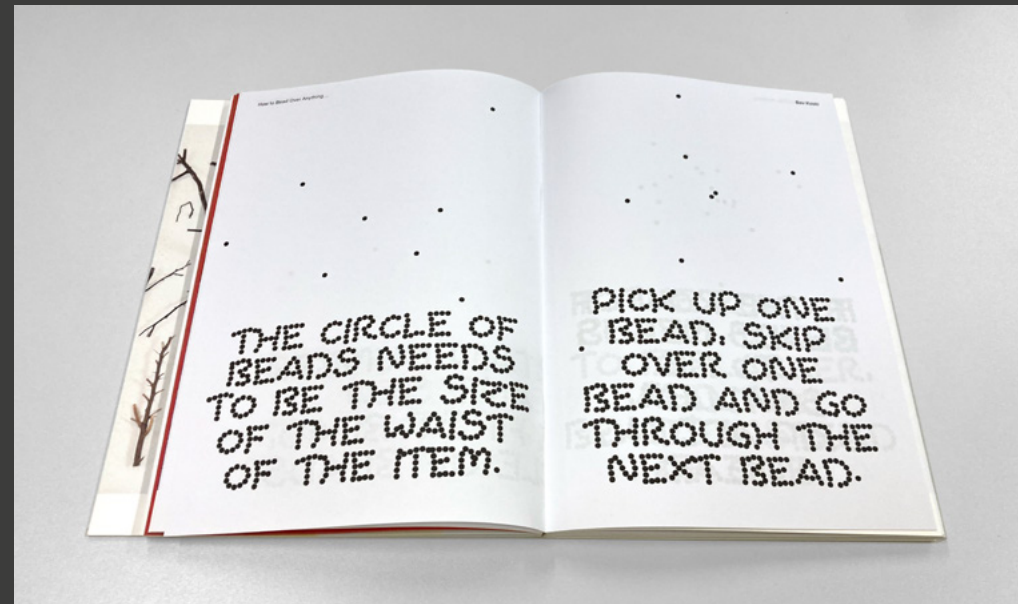
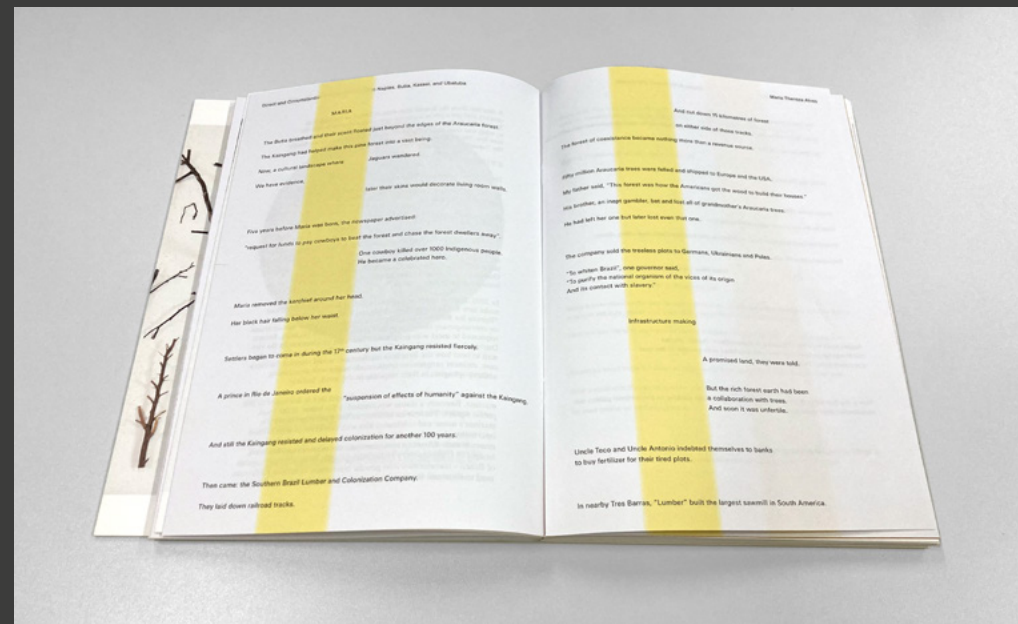
currently open friday, saturday, sunday 3-6 pm facebook, instagram

Marwan is a small, adventurous, artist-run project space in the center of Amsterdam. In appreciation for their current – terribly chaotic DIY website – the new website has integrated some kind of crudeness. Characteristic aspects of the space, like the windows reappear as colorful glitches that play with the artists' works. The exhibition banners that grace the facade, are roughly stacked on top of each other on the homepage.

A collaborative installation and research for De Vitrine in Amsterdam. It is an experiment in time and sunshine on coloured recycled paper – an ink-free alternative printing technique. By taking apart the masking, stepwise, during 7 weeks, we were able to map the effects of sun/time and test the image depth of this technique. Compiled into a sample book for our own use.

book *Jimmie Durham & A Stick in the Forest by the Side of the Road*, by Jimmie Durham, Bev Koski, Elisa Strinna, Hamza Badran, Iain Chambers, Joen Vedel, Jone Kvie, Maria Thereza Alves, Wilma Lukatsch, and Alessandra Marino, Giulia Grechi

publication collective book, binding soft-cover, cold glue, staple, size 17x24cm, sections 12 volumes of each 20 pages, edition individual volumes 250, edition collective book 1000, publisher Walter & König {ink}, ISBN 978-37-5330260-7

printing & binding + lithography cassochrome (BE), artlibro Trudy Dorrepaal, group Jimmie Durham & A Stick in the Forest by the Side of the Road, framework documenta fifteen

À Á Â Ã Ä Å Æ B C Ç D E È É Ê Ë F G H I J K L M N Ñ Ò Ó Ô Õ Ö Ø Ù Ú Û Ü Ý Þ

Ɔ Ɔ à á â ã ä å æ b c ç d e è é ê ë f g h i j k l m n ñ ò ó ô õ ö ø ù ú û ü v w x y z ž þ ß ÿ — ‘ ’ „ ; : , . ? ! @ # % ^ () • … + < = > | ~ ¬ ± × ÷ / ∞ ≈ ≠ ≤ ≥ 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Towards a
 Post-Extractive
 Culture a gathering
 of souls dreaming and building
 a world of many worlds

about, who, when, tickets

We invite you to join us on a journey to delve into post-
 extractive cultures

DISOBEDIENT
 FUTURES

2022 /23 visual identity Disobedient Futures
 event identity Towards a Post-Extractive Culture

visual identity, t.b.l. soon
 + event identity, font, website, online,
 brochure, digital communication, etc.
tpec.disobedientfutures.org

team Disobedient Futures (formally known as Fossil Free Culture NL) with Teresa Borasino,
 Daniela Paes Leão

Stretchy Containers – Artists on Chewing, Feeding and Letting Go is based on the project It Happens Anyway in Summer 2019 at W139 Amsterdam, which looked to ‘cultivate the conditions for our own artistic maintenance as a shared public act in consideration of the bodily existence and life, the things we can and can’t control, within a web of human and non-human interactions’.

This publication has become an artist-made tool kit — including recipes, conversations, movement instructions — that acts not only as documentation but rather as a reinterpretation of space, events and processes into another kind of activating score.

2020 *Stretchy Containers – Artists on Chewing, Feeding and Letting Go*, edited by Nina Glockner, Sachi Miyachi, Natasha Rosling

publication book, binding soft-cover, singer sew, size A4, pages 140, edition 250, publisher n.k.g. publication {link}, ISBN 978-90-8235505-5

printing black & white pages dry toner, Drukkerij Kaboem (NL), printing color pages & cover dry toner, Raddraaier (NL), binding AGIA Amsterdam (NL)

de naam *Perox Chemicals*, zoals Greenwood via Ormerod Taylor de Engelse markt voor de bromiden en bromaten en de meelveredelingsproductie had geopend. Maar Cywinski bleek geen keurige uitvoerder zoals Greenwood, maar een sluwe vos die steeds met nieuwe streken kwam.

De briefwisseling besloeg een periode van een tot anderhalf jaar. Hoewel de propositie hem aansprak, deed de persoon in kwestie mijn schoonvader twijfelen. Daarom had hij vliegtickets geboekt voor mij en Van Holten als technische man om met Cywinski en een zekere Charles Stoor, ex-technicus van Novadel, kennis te maken. Greenwood zou ons in Engeland opvangen om de plannen met de heren door te spreken. Als wij er een gat in zagen dan moesten wij tweeën de bemoeienis met *Perox Chemicals* van hem overnemen, want Aad Kleijn had geen zin zijn tijd hieraan te verslijten. Als wij het echter niet zagen zitten, zou hij het hele project beëindigen.

In Engeland hadden we al gauw in de gaten dat Greenwood Cywinski haatte en het liefst morgen de samenwerking met hem zou afkappen. Greenwood wist niet hoe snel hij zijn rol moest beëindigen en vertrekken kon. Wij spraken de plannen door met Cywinski, plannen om een fabriek voor organische peroxyden te bouwen in Sheerness op het eiland Sheppey, dat eens in de 17^e eeuw, toen Admiraal de Ruijter de Thames opgevaren was, veertien dagen door Nederlandse zeelui bezet was geweest. Het eiland lag niet ver verwijderd van Gillingham, waar Novadel (Noury's) peroxydefabriek was gevestigd.

Ykie, die mij en Jan van Holten op Rotterdam Airport kwam ophalen, stond versteld hoe wij na bijna een uur vliegen nog steeds moesten lachen. Onze conclusie was, dat de propositie om zo in Engeland te beginnen een unieke kans was, en dat wij bij Chefaro voor de recent opgepakte peroxydenlijn voor de kunststofindustrie, er veel nut van zouden kunnen hebben. Kortom, dat wij samen de uitdaging zouden willen aannemen. Het was de start van een heel nieuw avontuur voor ons tweeën. Iedere veertien dagen reisden we een of meerdere dagen naar Engeland om de bouw van de fabriek te begeleiden (Van Holten), de boekhouding en kosten te controleren en de verkoop te bespreken (ikzelf). Cywinski had bij de kennismaking gezegd, dat hij administratief geschoold was. Ja, hij had geleerd

(Foto van de heer Stoor is op pagina 292 te vinden)

ICI POLYETHYLEEN

ICI, Imperial Chemical Industries, was de grootste chemische en technische onderneming ter wereld, zeker in het Verenigd Koninkrijk. ICI was ongeveer even groot als de drie Duitse ondernemingen (BASF, Bayer en Hoechst) waar IG Farben na 1945 was opgeplitst.

POLYETHYLEEN is het meest gebruikte plastic. Het kan in twee verschillende processen worden gemaakt, bij lage en bij hoge druk.

HDPE (Hoge Dichtheid Poly Ethyleen) is polyethyleen dat bij lage druk wordt gemaakt. ICI heeft dit proces uitgevonden. Van HDPE worden over het algemeen harde kunststofproducten gemaakt zoals sleupegiepijpers voor bijvoorbeeld koelkasten. Daarnaast wordt HDPE ook gebruikt als grondstof voor de fabricage van flexibele kunststofproducten zoals plastic zakken en vuilniszakken.

LDPE (Lage Dichtheid Poly Ethyleen) wordt bij hoge druk gemaakt en o.a. toegepast in (huishoud) like plastic tassen, landbouwplastic, coating van o.a. melkpakken.

kosten en opbrengsten debet te boeken zodat ik deze jaarboeken heb meegenomen en Chefaro-administrateur Toorman heb gevraagd de administratie op poten te zetten. De kosten liepen de pan uit, zagen we al snel, vooral de representatiekosten van Cywinski. Van onze kant, vooral de representatiekosten te drukken. Van Holten probeerde met zijn Hollandse bouwkenis de fabrieken goedkoper te bouwen en we vlogen Hollandse bankwerkers uit Dordrecht in om de fabrieken sneller klaar te krijgen. Ik moest Cywinski en Sparreboom coördineren, want Cywinski had er in het verleden bij Noury een handje van gehad omzet te boeken in Scandinavische exportlanden die onder Novadel vielen en niet onder Deventer. Cywinski voelde haarfijn aan dat bij Aad Kleijn omzet omzet was, wie het ook boekte. Van Holten en ik voelden ook aan dat wij de kennis over de Engelse markt (of beter: de door Novadel behandelde markten in Groot-Brittannië en Scandinavië) zo snel mogelijk moesten zien af te tappen. We belegden vergaderingen met Cywinski en Stoor en bespraken tijdens de vliegreis terug welke van de mogelijkheden de grootste kans van slagen had. Zo kwamen wij tot de conclusie dat het nieuwe nonanoylperoxydeproject (een alternatief voor lauroylperoxyde, dat het polymerisatieproces voor het maken van kunststoffen sneller aan de gang bracht) de beste kansen bood. Het was een verbetering voor ICI's LDPE-proces (zie tekstvak), waar zowel Noury's Novadel als Laporte nu al ruim een jaar niet in geslaagd waren. Chefaro destilleerde het tussenproduct, lauroylchloride, waar Noury en Laporte dat niet deden, althans niet bij lauroylperoxyde. Hierdoor was Chefaro's lauroylperoxyde zuiverder. Op dezelfde wijze destilleerde Chefaro nonanoylchloride, waardoor het nonanoylperoxyde van Chefaro heel zuiver was. Van Holten liet een proefportie maken waarmee Cywinski naar ICI ging. Bingo! Chefaro's *Perox Chemicals* was de eerste peroxydefabrikant die door ICI voor een nieuw peroxyde goedgekeurd werd.

Waren in het eerste jaar de representatiekosten van Cywinski veel hoger dan de omzet, met het nonanoylperoxydesucces werden in het tweede jaar de aanloopverliezen meer dan goed gemaakt. Van nu af aan werkten de door Noury gebruikte sneren tegenover Chefaro, zoals het verwijt dat Chefaro alleen maar zou kunnen kopiëren,

mistral is a space for *making constellations*, inspired by collecting as an activated state of being, that potentially never settles. **mistral** is also a space to hang out and to be in conversation—shared with people and collectives in kinship.

We are situated on the ground floor overlooking the water on the west corner of **Pakhuis Wilhelmina** in Amsterdam. **mistral** will be in hibernation from 15 april 2022.

they said and meant at the time.

During the final selection of objects for the presentation of his collection Luca engaged in a conversation with Huib at his home in Carrara, Italy. The video (1:06:25 mins) is an edited rendition of

their ensuing and ongoing conversation on the importance of this 'everyday life'.

FILM SCREENING ^{1, 2, 3, 4}

Splendori e miserie di Madame Royale
Thursday, September 2th

Doors open: 19h, program starts: 19.30h

The gay bourgeois in Rome meet weekly at trans-gender parties dressed as famous French courtesans. The mysterious murder of one of them puts the host—Madame Royale (played by Ugo Tognazzi)—in touch with the police commissioner (played by Maurice Ronet), who then psychologically terrorizes him with morbid tenacity until leaving him isolated from both his 'civilian life' as Alessio, and his gay friends. The loneliness also makes them an unwilling prey for the murderer. This film is the first major motion-picture in Italian cinema that has a major motion-picture star play the leading role as a gay man, without it being written as a parody or commentary. It simply was part of the narrative, no more, no less. Film is Italian spoken and will be screened with English subtitles. Drinks and a modest plate of dinner will be available to guests for a donation to mistral.

Together with Andrea Meroni, Luca Locati Luciani has written his second book on

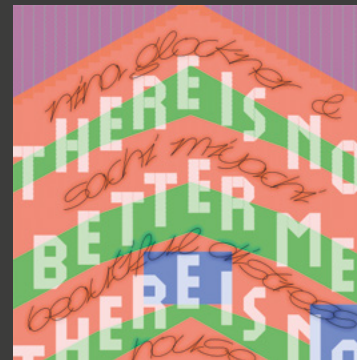

Exhibition & Public Program

beautifuldistress.org
Van Riemsdijkweg 41a
NDSM-Werf

18.12.22–25.2.23

There is No Better Me
Nina Glockner &
Sachi Miyachi

2022 exhibition identity There Is No Better Me

exhibition identity, poster, light-box,
flyers, online banners, facade stickers

artists Nina Glockner & Sachi Miyachi, location Beautiful Distress House Amsterdam
{link}

MS

Michael Swiezynski

F

FAHRSPORT

Pferd & Pony

Dressur/Gelände/Hindernis

Ein-, Zwei.- und Vierspänner

Greven, NRW

info@msfahrspport.de

M

A

D

K

E

G

C

MS

Michael Swiezynski

FAHRSPORT

Pferd & Pony

Dressur/Gelände/Hindernis

Ein-, Zwei.- und Vierspänner

Greven, NRW

info@msfahrspport.de

B

X

E

H

M

G

H

C

9 july -
27 aug
2017

BONIFACIUS

Pinar Yoldas

het Glazen Huis

art
nature
technology
PAVILIONS

Amstelpark,
Amsterdam

zone2source

Public Program
www.zone2source.net

EXHIBITION

22 july - 9 sep

a **GOING N O M**
group
exhibition in
and outside
of het
Glazen
Huis
considering
nomadic
living and
think-
ing

30 sep - 2 dec
BIRD SCORE

Jeroen van Westen
en Michael Pestel
het Glazen Huis

art
nature
technology
PAVILIONS

Amstelpark,
Amsterdam

zone2source

public program
www.zone2source.net

2018

zone2source GROUP EXHIBITION

January 14 - March 4, 2018

MAPPING THE GROUND | OPENING Saturday, 23 January 3 - 5 pm GROUNDING THE MAP

Amy Balkin, PolakVanBekkuum, Cora Jongsma,
Antti Tenetz & Bureau d'Etude

zone2source GROUP EXHIBITION

March 18 - May 6, 2018

INANT RESONANT RESC

Adi Hollander, Sagi Groner,
Mark Bain, Martijn Tellinga

zone2source GROUP EXHIBITION

May 20 - July 8, 2018

MACHINE WILDERNESS

with Ian Ingram, Driessens & Verstappen,
Rihards Vitols, Jip van Leeuwenstein

zone2source GROEPSTENTOONSTELLING

22 juli - 9 september, 2018

GOING N O M

Robbert van der Horst,
Danielle van Vree,
Henry Alles,
Elke Uitentuis en Katarina Galisimová
i.s.m. We Are Here,
MIR i.s.m.
Hannah Vosseberg,
Henriëtte Waal,
Inge Meijer,
Holger Nickisch,
Nicola Arthen,
de Onkruidenier, VanRoelink

zone2source EXHIBITION & PERFORMANCES

September 30 - December 2, 2018

BIRD SCORE

Jeroen van Westen | Michael Pestel

2015- NOW visual identity zone2source
podium voor kunst, natuur en technologie

visual identity 2018 (print), posters,
brochures, advertisements, etc.

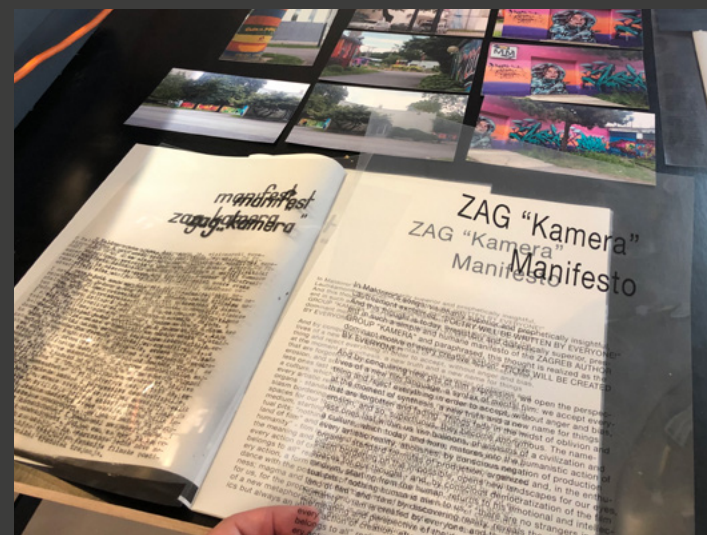
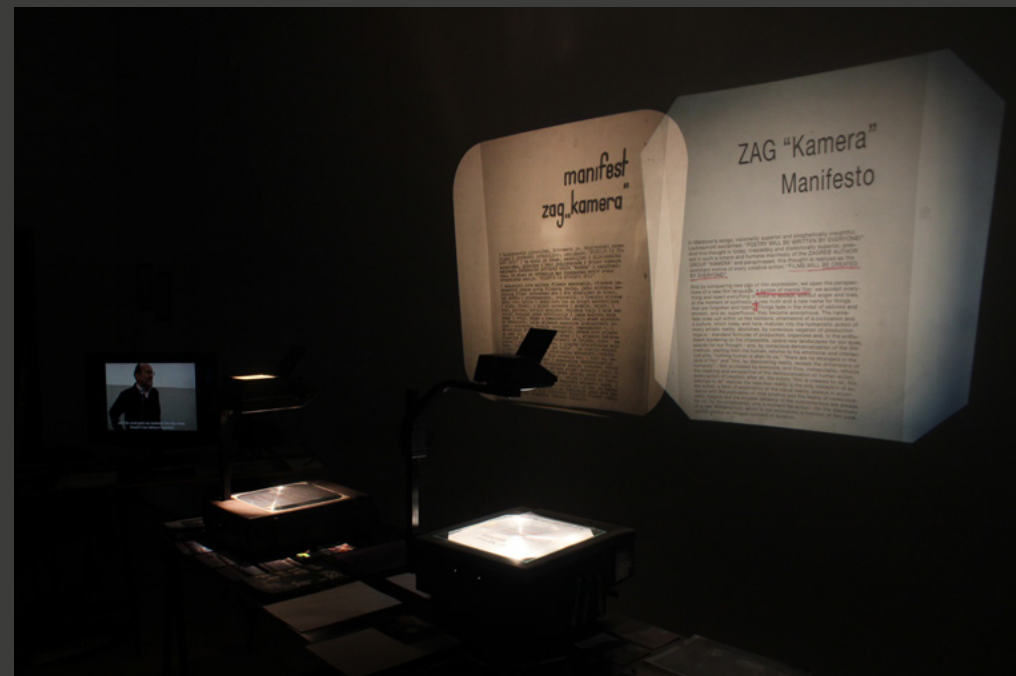
curator Alice Smits

2017 *Laying Goosey Eggs*
by Sandra W. Nanteza

publication performance book, binding soft-
cover, unfolding, size A5 closed, A3
unfolded, pages 12 unfolded, edition 250,
publisher self

printing offset, Drukkerij Kaboem (NL), cover printing silkscreened, AGALAB (NL), binding
Binderij Hennink (NL)

This research installation was the first materialised presentation since the research started five years prior. For example articles related to the GEF film festival in 1987 have been projected on the wall as well as its translation. The translation is designed to mimic the smartphone translation aesthetics.

exhibition **Shadow Zones: experimental cinema history in Yugoslavia; or, a cinema and a history made and unmade by maps**
by **Zone Collectives**

exhibition identity, bulletin, archival material, scenography, digital communication, etc.

group **Zone Collective**, with **Megan Hoetger, Kirila Cvetkovska**, location **When Site Lost The Plot, Amsterdam**, printing **Drukkerij Kaboem**

Write it.
Annotate it.
Map it.
Track it.
Trace it.
Constellate it.
Code it.
Cross it out.
Channel it.
Reroute it.
Write it again.

This is a not yet manifesto.

It is the call of a speculative historian for a kind of collective annotation that begins by recognizing the entanglements holding together embodied, expanded, contextual, infrastructural, reproductive, transgenerational, spatial knowledges.

Knowledges that are tangled, controlled and carried differently in every body.

It is the call of a speculative historian for a kind of collective annotation that centers this shared condition of difference.

Write it.
Annotate it.
Map it.
Track it.
Trace it.
Constellate it.
Code it.
Cross it out.
Channel it.
Reroute it.
Write it again.

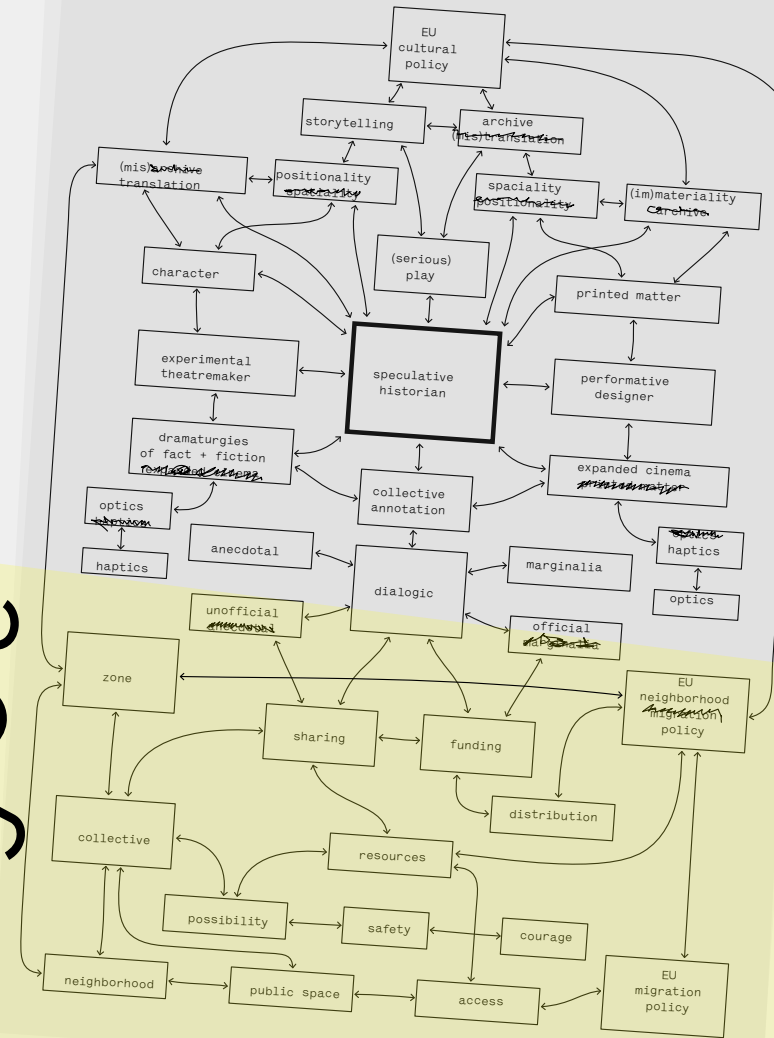
Hacking the logics of our '68 forebears and their forebears with love, we circuit-bend the circuit board.

With love.

ZONE COLLECTIVE

not

yet

notes from the table, 2022

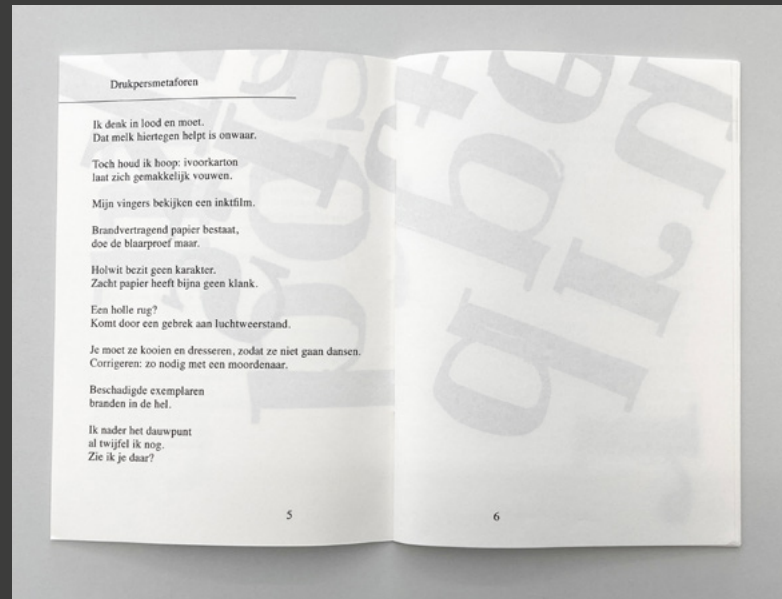
workshop material Zone Play Concept
2022 by Zone Collectives

editorial, graphic design, role play card
set, characters, production

group Zone Collective, with Megan Hoetger, Kirila Cvetkovska, framework BAK (Basis voor
Actuele Kunst) The Hauntologists {link}, Utrecht, printing offset, Drukkerij Kaboem

Reflection time installation of four collaboration projects during my residency. They are formulated into short scores resulting from a question, attached to the window, material mirror vinyl. The corresponding images to the text are spread in the studio, A0 digital photo posters.

Best Dutch Book Design 2019

2019 *Vicky, Karo, Sooji*
by Vicky Francken

publication poetry pamphlet, binding self-
cover, staple bound, size 19x28 cm,
pages 36, edition 150, publisher Jan van Eyck
Academie (NL), ISBN 978-90-7207697-7

assigned by Lex ter Braak, text Vicky Francken, illustrations Sooji Lee, printing & binding risography,
Charles Nyples Lab, Jan van Eyck (NL)

Hoewel het koppelerwoord in 'een bed is om in te slapen' in de tegenwoordige tijd lijkt te staan, is het in wezen tijdloos. Net zoals het niet nu of gisteren het geval is dat twee plus twee vier is, zo is het ook niet nu of gisteren het geval dat in een bed geslapen dient te worden. Of moeten we zeggen relatief tijdloos – misschien kan de cultuur zo veranderen dat bedden vroeger, maar nu niet meer, om in te slapen waren? Zoals telefoons inmiddels meer, om in te slapen waren? Zoals primair zijn om mee te bellen. In misschien niet meer primair zijn om mee te bellen. In ieder geval, er is een contrast met de tijdsbepaling in 'ik moet nu hier slapen'. Een kind dat uit 'een bed is niet om op te springen' de conclusie trekt 'ik moet hier en nu niet op dit bed slapen' of 'concludeert' de tijdsbepaling. Een meer gevancede stap zou zijn om te concluderen dat aangezien er geen trampolines in de buurt zijn, het bed weer het meest geschikt is om die functie over te nemen.

Misschien is de andere kant op interessanter: van het tijdgebundene en singuliere naar het tijdloos en algemene. Stel dat we een man observeren die bladeren aan het harken is, en stel dat we nog niet weten wat een hark is, of harken, en nooit eerder een hark in gebruik hebben gezien. In eerste instantie zijn we niet goed in staat de situatie te beschrijven. Niet alleen missen we een woord voor de activiteit die de man uitvoert, en voor dat langwerpige ding dat hij in zijn handen heeft, maar ook de onderdelen van dat ding kunnen we pas goed beschrijven als we eenmaal de activiteit begrepen: het handvat is om de hark aan vast te houden, de stok is om mee naar de grond te reiken, de tanden zijn om de bladeren bij elkaar te brengen. En omgekeerd is de activiteit van het harken niet los te zien van een hark (behalve op de eerstegevonden manier, waarbij een ander voorwerp de functie van een hark overneemt, maar dan betekent dat andere voorwerp eigenlijk hark). Als we de doelmatigheid van het hele gebeuren eenmaal doorzien (maar hoe kunnen we het allemaal tegelijk leren?), dan hebben we een nieuw begrip geleerd – hark, harken – en daarmee zijn we in staat functionele gedachten te denken: een hark is om mee te harken, en dat is wat de man aan het doen is. Op deze manier gaat het begrippen van de categorie samen met het kunnen begrijpen van wat er hier en nu gebeurt.

Nu bestaat er misschien de neiging te zeggen dat dit allemaal niet om voorwerpen gaat, maar om ons perspectief op voorwerpen, de manier waarop we nu eenmaal over voorwerpen denken, terwijl de dingen 'op zichzelf' niets te maken hebben met hun functies. Op zichzelf is een voorwerp slechts een brok materie, in dat opzicht niet anders dan een klomp aarde of een steen, met het enige verschil dat de steen door een rivier geslepen is, en het voorwerp door mensenheden. Maar vergeet dat we op een functionele manier over voorwerpen denken, en het wordt niet alleen onbepaald wat de onderdelen zijn van een hark of een steen, maar zelfs waar één voorwerp eindigt en de rest van de wereld begint. Waarom hoort de vlak op het raam niet bij het raam, terwijl die, laten we zeggen, bijna onmogelijk te verwijderen is? Omdat een raam niet is om het zicht te versperren. Als het materiaal van een schip door slijtage opgaat in de zee, terwijl het nu en dan vervangen wordt door nieuw materiaal, dan hoort dat materiaal dat nog bijdraagt aan de zeevaardigheid van het schip bij het schip, en het oorspronkelijke materiaal, op de bodem van de zee, niet. (Dit voorbeeld staat in de academische filosofie bekend als het schip van Thesius.) De voorwerpen zijn bepaald, als individuen, door hun functies. Een voorwerp is niet alleen materie maar ook vorm, zowel letterlijk als in de zin van denkform. Zonder deze manier van denken zouden er niet deze objecten zijn, ook al

was dezelfde materie er nog steeds. Wat niet wil zeggen dat bedden geen bedden meer zijn wanneer ze in onbruik zouden raken; ze zouden, zoals wat naar boven komt bij archeologische opgravingen, bepaald worden door hun vroegere functies.

Aangezien een categorie dargene is wat we overhouden wanneer we van de inhoud abstraheren, moet het vóór de traditie vóór de wereld komen: een categorie mag niets empirisch bevatten. Het moet puur en abstract zijn, onbevuild door de modder en het slijm van het waarmeembare. Volgens de traditionele opvatting is *allegdaagse voorwerp* al te concreet om een categorie te zijn. Het lijkt niet tot de vorm van ons denken, maar tot de inhoud te behoren: niet de manier waarop we denken, maar het stof waar we over denken. Om de pure vormen te bereiken moeten we nog verder abstraheren, misschien zo ver dat we het abstracte begrip van een *ding* bereiken, zo beschouwd dat zowel levende

wezens als *allegdaagse* voorwerpen *dingen* zijn. De vorm van ons denken zou dan iets zijn wat losstaat van wat we toevallig om ons heen vinden, en van het soort wezens dat we zijn. Niet de vorm van ons denken, maar de vorm van het denken als zodanig, voor altijd en iedereen hetzelfde. Zelfs voor denkende marsmannetjes, als die zouden bestaan. Een misschien ook wel voor engelen, want als de vorm van het denken zo abstract is lijkt een lichaam hebben, en in een materiële omgeving leven, geen noodzakelijke voorwaarde om te kunnen denken.

Volgens de traditionele opvatting heeft de logica niets te zeggen over het *allegdaagse*. Hoe onze levens toevallig in elkaar steken doet er niet toe voor de vorm van het denken. In de *Filosofische onderzoekingen* biedt Ludwig Wittgenstein een alternatief: 'Bevelen, vragen, vertellen, babbelen, behoren niet zo goed tot onze natuurhistorie als lopen, eten, drinken, spelen.'¹² Het gebruik van concepten, woorden – d.w.z. denken – is iets natuurlijk. Als denken iets natuurlijk is, iets wat we doen als het soort van dieren dat we zijn, dan ligt het voor de hand dat ons vermogen te denken gevormd is naar – en dus alleen kan bestaan in – onze omgeving, onze habitat zo gezegd. Het is afhankelijk van heel algemeen natuurfeiten, zulke feiten die bijna nooit genoemd worden vanwege hun gewelddige algemeenheid.¹³ Zulke feiten als dat voorwerpen niet van het ene op het andere moment verdwijnen, of van vorm veranderen.

Hoewel Wittgenstein dit al suggereerde, werd het idee me pas helder bij het lezen van het meer recente werk van de Amerikaanse filosoof Michael Thompson. In het eerste hoofdstuk

van zijn meesterwerk *Life and action* (2008), en ook in het bondiger essay *Apprehending human form* (2004), betoogt Thompson dat *levende wezens* een categorie is. Hij geeft het voorbeeld van de geleidelijke ontwikkeling van een nieuw soort kwal. In een verveelgelegen koraalrif komen we een vreemd ogende kwal tegen, met voor ons onbekende onderdelen en eigenschappen: 'Voor een kwal zo klein heeft het een ongewoon groot aantal secundaire monden, zoals ze worden genoemd; zijn tentakels zijn disproportioneel kort; het bovenste stuk, of "kopje", is extreem dun, en spreidt zich uit over de rest van zijn massa als een paraplu.'¹⁴ In eerste instantie denken we dat het een gemuteerde variant is van een al bekende soort, een mutatie misschien veroorzaakt door vervuiling van het water. Maar in een rif verderop, niet verbonden met een mogelijke bron van vervuiling, komen we kwalen tegen met dezelfde vreemde eigenschappen. Het is een nieuwe soort.

Thompson stelt voor dat we er de naam *paraplukwal* aan geven. Nu hebben we 'een nieuw voorwerp voor expliciet en onafhankelijk denken: we zijn, dat wil zeggen, in de positie een nieuw soort kwal te herkennen, een tot danverre onbekende vorm van geleilig leven, een nieuwe manier voor materiële deeltjes om gevagen te worden in een wereldstroom van levensprocessen.'¹⁵

Nu we de soort hebben geïdentificeerd, komt een vorm van gedachten of beweringen tot onze beschikking van de vorm, 'de paraplukwal is/heeft/doet zus en zo'. Bijvoorbeeld, *de paraplukwal heeft honderdveertig tentakels; de paraplukwal legt duizenden eieren*. Zoals onze functionele beweringen hebben deze natuurhistorische beweringen, zoals Thompson ze noemt, een relatieve tijdloosheid en een bijzonder soort algemeenheid. Hoewel de natuurlijke historie van een soort kan veranderen (er is evolutie binnen een soort), verandert deze soort dat doet. Dit heeft te maken met het feit dat de algemeenheid van deze denkform niet slechts een kwestie is van statistiek. Als een heleboel paraplukwals openen meer eieren gaan leggen is daarmee de norm voor de soort nog niet veranderd – het kan bijvoorbeeld door buitengewone weersomstandigheden komen. En zoals Thompson zegt, 'honderdveertig eieren is waarschijnlijk niet het gemiddelde aantal tentakels dat een volwassen paraplukwal gedurende een bepaalde periode heeft gehad'.¹⁶ Sommige zullen meer tentakels hebben gehad, vanwege mutaties, andere minder, vanwege het ruwe leven in de oceaan. Beweringen van de vorm 'de S is/heeft/doet zus en zo' moeten op een bijzondere manier begrepen worden, vergelijkbaar met de bijzondere wijze waarop onze functionele oordelen ('een V is om F mee te doen') begrepen worden.

Het is misschien verstand dat het verschil tussen een kwal en een glazen model van een kwal, tussen een levend wezen en een voorwerp, een categorisch onderscheid zou zijn, zoals het onderscheid tussen een raam en het breken van een raam, en toech is dit wat Thompson betoogt (wat levend wezen betreft – hij heeft het niet over voorwerpen). Dit wordt begrijpelijker als we naar afwijkingen van de norm kijken. Denk aan een gewone kwal (of Thompsoons paraplukwal, als het maar onderdeel is van de evolutie); denk nu aan een soort van kwal die, zoals het monster van Frankenstein, in een laboratorium is gefabriceerd; of denk ten slotte aan een spontaan ontstaan ding, oprizend uit het moeras zoals een van die monsters in superheldenverhalen, dat in alle fysieke opzichten precies

van zijn meesterwerk *Life and action* (2008), en ook in het bondiger essay *Apprehending human form* (2004), betoogt Thompson dat *levende wezens* een categorie is. Hij geeft het voorbeeld van de geleidelijke ontwikkeling van een nieuw soort kwal. In een verveelgelegen koraalrif komen we een vreemd ogende kwal tegen, met voor ons onbekende onderdelen en eigenschappen: 'Voor een kwal zo klein heeft het een ongewoon groot aantal secundaire monden, zoals ze worden genoemd; zijn tentakels zijn disproportioneel kort; het bovenste stuk, of "kopje", is extreem dun, en spreidt zich uit over de rest van zijn massa als een paraplu.'¹⁴ In eerste instantie denken we dat het een gemuteerde variant is van een al bekende soort, een mutatie misschien veroorzaakt door vervuiling van het water. Maar in een rif verderop, niet verbonden met een mogelijke bron van vervuiling, komen we kwalen tegen met dezelfde vreemde eigenschappen. Het is een nieuwe soort.

op een kwal lijkt. Als de gewone kwal bij de geboorte een tentakel mist, dan zou dit bijvoorbeeld een mutatie kunnen zijn. Het is, hoe dan ook, een gemis met betrekking tot het aantal tentakels dat paraplukwals 'hebben'. Als de frankensteinkwal een tentakel mist, dan is dit een *ontwerp- of constructiefout*, een gemis ten opzichte van het ontwerp. In het derde geval kan er geen sprake zijn van een gemis, want er is geen norm: het was immers maar toeval dat het ding in andere opzichten precies op een kwal leek. Ondanks de fysieke overeenkomsten zijn de normen waaronder de dingen vallen, en met betrekking waarmee ze beschreven worden, verschillend in de drie gevallen. Wat hetzelfde wil zeggen als dat ze tot verschillende categorieën behoren. De norm is immers niet wat in het geval van levende wezens in een natuurhistorische bewering tot uitdrukking komt, en in het geval van voorwerpen in een functionele bewering.

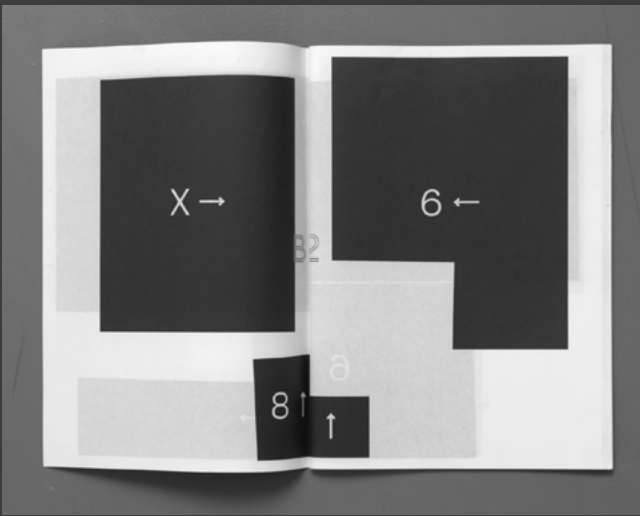
Je zou kunnen zeggen dat de betekenis die levende wezens en voorwerpen voor ons hebben meer is dan alleen hun materiële kenmerken. Maar dit 'voor ons' verraadt weer het idee dat de dingen op zichzelf niets zijn dan een brok materie. Dat is de hardnekkige gedachte die ik heb willen versperren. Aan de ene kant is ons vermogen te denken gevormd naar, en kan alleen bestaan in, onze habitat, een omgeving met onder andere voorwerpen en levende wezens. Maar andersom begint ons denken ook de dingen. Als we niet op deze manier dachten zouden er niet deze dingen zijn, al was dezelfde materie er nog steeds. Zo komen we uit op de misschien wat hoogdravende filosofische gedachte dat de dingen meer zijn dan alleen materie. Zelfs om te zeggen dat ze 'het stempel dragen' van ons denken laat nog te veel afstand. Bovendien is het een verwarring van het logische (de wijze waarop voorwerpen bepaald worden door de manier waarop we over hen denken) met het fysieke (een stempel drukken). Vandaar de metafoor, want het blijft toch wel een metafoor, dat voorwerpen en levende wezens de woorden zijn van de taal van het *allegdaagse*.

— Martijn Wallage

hoe de dingen ons bewegen, editor Berne Klein Zandvoort and Caroline Ruijgrok, authors Marjolijn Van Heemstra, Dick Tuinder, Henk Van Der Waal, Janna Reinsma, Anneke Brassinga, K. Michel, Wim Noordhoek, Ilse Van Rijn, Mark Minkjan, Emma De Vries, Maartje Hooygsters, Olivier Willemsen, Paul De Lange, Martijn Wallage, Rodante Van Der Waal, Piet Meuse, Wouter Klein Velderman, Jesse Hoffman, Jappe Groenendijk, Linde Keja Harpo 't Hart

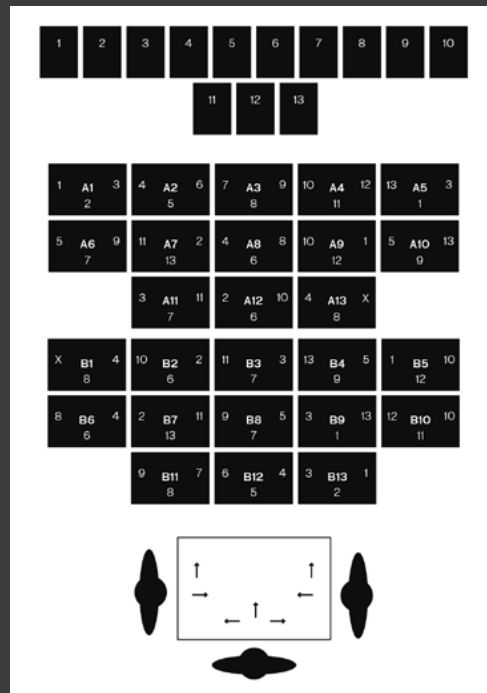
publication book, binding soft-cover, size 24x33 cm, pages 96, edition 450, publisher Trebelsee, ISBN 978-90-8249490-7

printer offset, Drukkerij Wilco (NL), lithography Mariska Bijl (NL)

Witte de With, in collaboration with Jan van Eyck Academie, launched an experimental publication of unedited and unpublished material of the Romanian photographer based in Venezuela, Thea Segall (Burdujeni, Romania, 1929 – Caracas, Venezuela, 2009).

The experimental aspect of this publication is the score based a group layout. All images have been sorted in 13 groups by the participants and the curators. In a live layouting performance three images were chosen at free will to layout one A3 page. This layout is composed on the copy machine unite of a Risograph and instantly multiplied to an edition of 200.

archive curators Aixa Sánchez, Sagrario Berti, editors Sagrario Berti, Aixa Sánchez, Huib Haye van der Werf, Paul Bailey, Andrea Valencia, Docus van der Made, Jo Frenken, Emma van Roey, Karoline Swiezynski, Andrea Canepa, Aram Lee, Chen Jhen, Katja Verheul, Dasha Tsapenko, Riksa Afiaty, ^{JvE in-lab} in collaboration with formally know as Witte de With, Magical Riso 2018 – the Art of Forgetting, Colección C&FE Caracas, printing risography, Charles Nypels Lab, Maastricht (NL)

publication photobook, binding folded, staple, size A3, pages 26, edition 200, publisher FKA Witte de With {link}, ISBN 978-94-9143557-7

2018 publication THEA SEGALL. (Un)edited

Cecile Wentges connects business to the cultural sector. Initiating and organising social-cultural projects as an entrepreneur and advisor.

5 juli 2022 — Cecile Wentges

C
E A
R

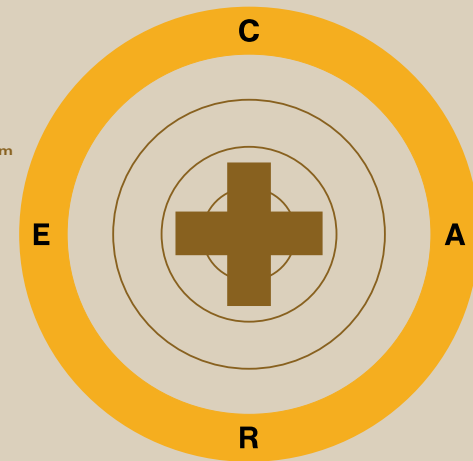
Visie Kunst en Cultuur Slotervaart

5. Amsterdam (nieuw-west) Relatie tot de stad

Nieuwe, duurzame en kwalitatief hoogstaande culturele plek voor de stad

Groot presentatiemoment in 2025 (750 jaar Amsterdam en 75 jaar Nieuw-West)

Relatie en programma met grote culturele instellingen in de stad

5 juli 2022 — Cecile Wentges

Re:

From: Alex Carp
Date: Tue, Oct 23, 2018 at 12:42 PM
To: Jamie Fisher
Subject: Re:

Hi Jamie,

In a way it feels fitting that we should begin a conversation about fact checking in a form that is a little bit manufactured, so here we go. I figure we can tell a few stories about our experiences and thoughts on fact checking, and ask each other questions, though I imagine those should be guideposts rather than limits, and we can be a bit free-wheeling as well. I know that you and I both think a lot about how fact checking fits into the world—both the world of journalism, and the world beyond it—so we might as well start there. I know you saw the new Broadway play about a fact checker, *The Lifespan of a Fact*, this weekend, and I'm very curious to hear more about your thoughts, especially about the public depiction and understanding of fact checking, versus our often (but not always) more prosaic experiences of it as a day job. How did the play compare?

Also, a question I wonder about it: Why would anyone go see it? My wife and some of my friends have asked me if I want to go see it, and until very recently I found myself sort of repelled. (Though now I think I might as well, or at least when its run ends, I'll want to have seen it.) I guess I worry that the job itself would be minimized in a way, or that we'd be stereotyped as some sort of humorless arbiters of truth, whereas the most interesting parts of fact checking for me are the moments of not knowing what the answer is, where we actually have to figure out how to get to the bottom of something, which feels a lot more like a process of feeling your way along than a simple yes/no response to if something is true or not. I don't know about you, but I got into fact checking as a way to learn more about writing and editing, and to open up relationships with people who care about their work and are curious about the world, and so the job is only partially an end in itself. But especially as fact checking has seemed to have a moment recently, it's made me rethink what I take from the job versus how other people, both in journalism and beyond, might see it, and what parts of my experience I sense they probably aren't seeing.

One thing the job has definitely changed for me, though, is how I read other published work—both because I'll sometimes spot a tricky detail in a deeply reported piece and wonder how they went about confirming it, and also when I'll see obvious errors or carelessness in other magazines or on websites, which for me can color everything else that publication runs. One story along these lines that stuck with me, which I long thought must be an urban legend, was the detail that Van Halen, when they were on tour, had a rider in their contract that all the brown M&Ms had to be removed from their snack bowl. Different versions of this story exist, but I had usually heard them as parables about rock star vanity or pettiness. Then I heard an episode of *This American Life* that looked into it, and it turns out that not only was it true, but it had a real purpose: Van Halen was the first band to take huge rock productions into smaller, mid-tier cities, which meant that smaller and smaller arenas needed to be set up with complicated electronic and pyrotechnic gear likely for the first time ever—and if something went wrong, it could stop the show or be really dangerous.¹ So taking out the brown M&Ms signaled to the band that all the details in their contract had been read thoroughly, and everything would be set up safely and ready to go (that the weight of the gear wouldn't sink a hole in the stage—which

¹ Ira Glass, "They Might Be Giants," *This American Life*, April 15, 2011, accessed August 12, 2020. <https://www.thisamericanlife.org/433/ira-glass-2011>. Podcast.

122

SCRIPT

123

ly once, Mayakovsky's journey to North America in his life. We know that as early as September 1922 perestroika was afoot. He possessed his trip on multiple

hand, he departed for Mexico with the intention of not allowed entry into the US.

"He never visited England or Italy."

Brookly's Unsentimental Journeys," *The American*

Review, vol 19, no 1, (February 1990): 85.

or has largely been described as uncontentious, comfortably to know with it."

where you thinking of shooting yourself?" *Landscape*

and (February 6, 2017, accessed www.bklyn.edu)

of his poems on the sea, on roads to Mexico. After

J.S. as an advertising artist, he occasionally covered his

most my phrases in the texts of these poems he carried

up; he smoked a hundred cigarettes a day." *Poetman*

ly wrote a verse epic that began, "150,000,000 is the

poem," "Identifying himself" with the population of

language; his voice in the collective, though the tone

as own." *Poetman*.

192

193

TELEGRAM NO. 4

Hamilton Hotel
Laredo (Mexico)?

28 July 1925

TO: LILI BRIK
Moscow, U.S.S.R.

MY LILECHKA*

I WAS SO DEJECTED AFTER THE FIRST BAN ON ENTRY THAT I DID NOT REALIZE THEY GAVE ME A SIX-MO. VISA UNTIL AFTER WE CROSSED THE CROSSING AT LAREDO. I WAS TOO TIRED TO EXAMINE IT CLOSELY BUT A FELLOW RUSSIAN HELD IT UP TO THE LIGHT, LITTLE MONEY AND LITTLE ENGLISH HERE BUT I AM MAKING UP PHRASES FROM THE SOUNDS.

IMMEDIATELY BEGAN SEARCHING FOR CIGARETTES. FOUND MODIANOS, AVOIDED LUCKY STRIKES AND THE NERMAS WITH EGYPTIAN ADVERTISEMENT.

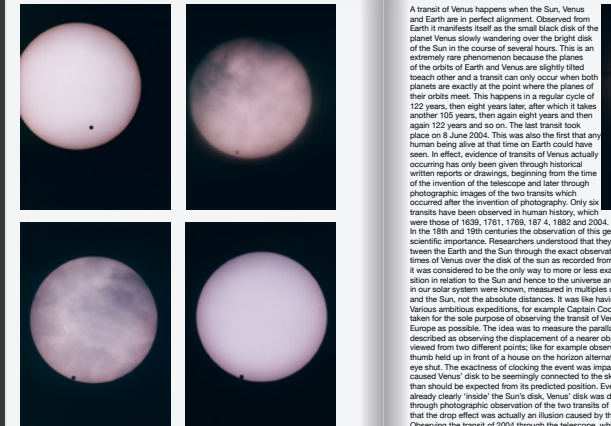
VERY HUNGRY AND TIRED WE ENDED UP ON CHIHUAHUA STREET, WHERE PROPER IRRIGATION IS STILL A MYTH. STREET PUDDLES INTERCHANGE WITH outhouses and my feet SANK INTO GRAY FILTH. BEER'S CHEAP, BUT MEXICAN LABOR IS CHEAP TOO.

THE PEACE PIPE: THE TRUE STORY OF THE RED MAN: The Twenty-Five Bloodiest Battles of History; How to Amass Money Without Having Any; Submerged: the Story of Atlantis; The Woman with Two Vaginas; The Perverse Virgins of Hollywood; The Wife of Jesus; AKHENATON: THE PHAROAH FROM THE LOST STARS; The Terrible Sons of Heaven: a Timeline of Chinese Emperors; Adam Was Not the First; The Sexuality of Divorcees: An Illustrated Study; The Curse of the Necropolis Sarcophagus; MARQUIS DE SADE.

238

THE HORRORS OF ABJECTION: IN SEARCH OF THE NORTHWEST PASSAGE; Crusadés: Where, When, How, and Why; Conquistadors: The Gold that Drove Them Crazy; How to Build a Bridge That Will Not Crumble; BABUR: THE MOGHUL IN INDIA; Shangri-La: The Soul's Heavenly Home; On the Face About the Atom: The True History of the Manhattan Project; Socrates by Socrates; Hercules's Thirteenth Labor; Censored Mythology; The Great Wall of China; BUILDERS' SECRETS; I Couldn't

239

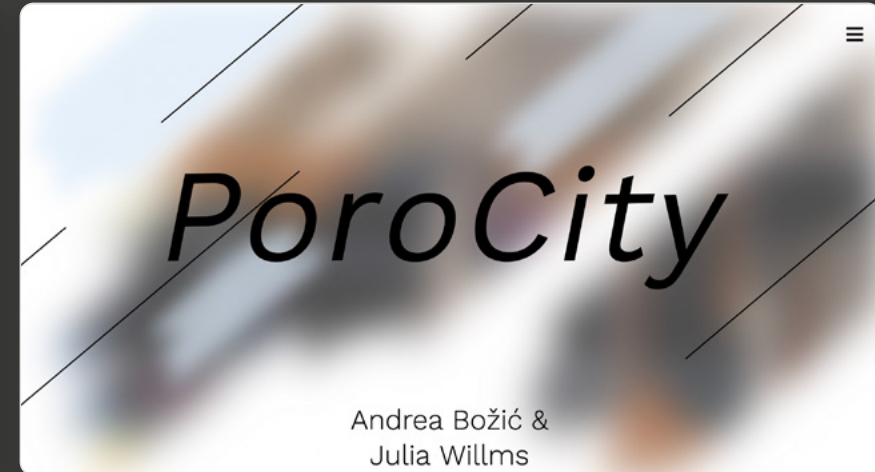
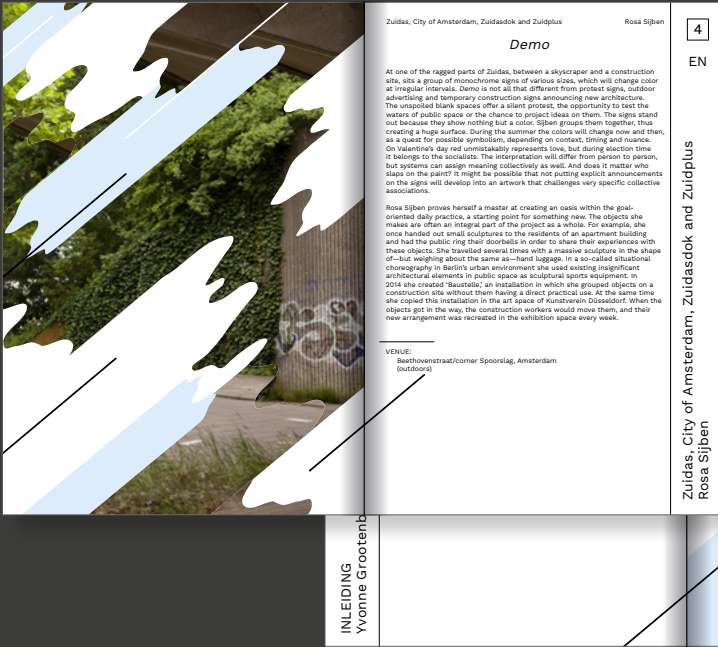
2004

A transit of Venus happens when the Sun, Venus and Earth are in perfect alignment. Observed from Earth it manifests itself as the small black disk of the planet Venus slowly wandering over the bright disk of the Sun in the course of several hours. This is an extremely rare phenomenon because the planes of the orbits of Earth and Venus are slightly tilted towards each other and a transit can only occur when both planets are exactly at the point where the planes of their orbits meet. This happens in a regular cycle of 122 years, then eight years later, after which it takes another 105 years, then again eight years and then again 122 years, and so on. The last transit took place on 8 June 2004. This was also the first that any human being alive at that time on Earth could have seen. In effect, evidence of transits of Venus actually occurring has only been given through historical written reports or drawings, beginning from the time of the invention of the telescope and later through photographic images of the two transits which occurred after the invention of photography. Only six transits have been observed in human history, which were those of 1639, 1761, 1769, 1874, 1882 and 2004. In the 18th and 19th centuries the observation of this geometrical phenomenon had great scientific importance. Researchers understood that they could calculate the distance between the Earth and the Sun through the exact observation and comparison of Venus over the disk of the sun as recorded from distant points on Earth. Various ambitious expeditions, for example Captain Cook's first one taken for the sole purpose of observing the transit of Venus from a European location, were organized. The idea was to measure the parallax, which, in described as observing the displacement of a nearer object in front of a more distant one, viewed from two different points, like for example observing the church steeple held up in front of a house on the horizon alternately viewed from two different eyes. The exactness of clocking the event was impaired by the fact that the "caused Venus" disk to be seemingly connected to the sky around the Sun rather than should be expected from its predicted position. Even though it was already clearly "inside" the Sun's disk, Venus' disk was deformed into a crescent shape through photographic observation of the two transits of the 19th century. The effect was actually an illusion caused by the human brain. Observing the transit of 2004 through the telescope, which still has obsessed teenage days, had of course no scientific value, but it was the actual mechanics of the sky work in front of my eyes. To see in front of another defined object that is part of the solar system gave me a visual sense of my location in space. Despite the fact that one could experience space as three-dimensional space. The next transit will occur on 6 June 2102. WIT 2005)

book *Speculative Facts*, edited by Lietje Bauwens, Quenton Miller, Karoline Świeżyński, contributors Sepake Angiama, Kate Briggs, Federico Campagna, Alex Carp & Jamie Fisher (New York Times Magazine), Mette Edvardsen, Tristan Garcia, Maryam Monalisa Gharavi, Nicoline van Harskamp, Ingo Niermann, Michael Portnoy, Achal Prabhala (with Africa Check, WikiAfrica, Fact Factories, Chimurenga), Wolfgang Tillmans, Robert Trafford (Forensic Architecture)

publication reader/book, binding soft-cover, ota bind, size A5, pages 306, edition 1400, publisher Onomatopoeie {link}, ISBN 978-94-9314851-2

i.c.w. Quentin Miller, printing offset, Printon AS (EE), funding Stimuleringsfonds Creatieve Industrie, Onomatopoeie, JvE

2020 *Veldwerk*
by Bernke Klein Zandvoort

design cover, publisher Querido, ISBN 978-90-
2141541-3

printing & binding offset, Drukkerij Wilco (NL)

Archive editing with my drawings of the financial crisis of 2011, full archive here. On display at [Drawing Centre Diepenheim](#), 2023.

2016 *What's Going On*
by Karoline Swiezynski

publication book, binding soft-cover, perfect
bind, size A6, pages 64, edition 150, publisher self,
ISBN 978-90-7207694-6

printing & binding Riso inkjet, Charles Nyples Lab, Jan van Eyck (NL)

voor herinnering ← talm, tarry, e a o zaudern

Tim Mathijsen

studio

